

Bilindiği üzere daimi nezaretçilik, kaynağını Maden Kanunundan almaktadır. Maden Kanununun 31. maddesi;

"Maden üretimi, bir maden mühendisi nezaretinde yapılır. Maden mühendisinin daimî olarak istihdam edileceği işletme büyüklüğü ile istihdam usul ve esasları Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir..." şeklinde düzenlenmiştir.

Kanuna dayanılarak çıkarılan uygulama yönetmeliğinde daimi nezaretçi;

"Daimi Nezaretçi: İşletmede daimi istihdam edilen maden mühendisini, ifade eder" şeklinde tanımlanmıştır.

Daimi nezaretçinin istihdam edileceği işletmeler yönetmeliğinin, Zorunlu olarak daimi nezaretçinin çalıştırılacağı ruhsat sahaları başlıklı 110. maddesinde düzenlenmiştir.

"Madde 110 - Maden mühendisinin daimi nezaretçi olarak istihdam edileceği durumlar şunlardır:

a) En az otuz işçi çalıştıran işletmeler,

b) En az on beş işçi çalıştıran yeraltı üretim yöntemiyle çalışan işletmeler.

(Değişik fıkra:18/07/2006 - 26232 S.R.G Yön/13.mad) Teknik nezaretçi ataması yapılmış sahalarda maden mühendisinin daimi istihdam şartının oluştuğu ancak daimi nezaretçi atamasının yapılmadığının tespiti halinde teminat irat kaydedilerek ruhsat sahası için daimi nezaretçi istihdamı için on beş gün süre verilir. Bu sürede daimi nezaretçi ataması yapılmayan sahalarda üretim faaliyetleri durdurulur.

İşletmede daimi istihdam edilen maden mühendisi, 4857 sayılı İş Kanununda belirtilen iş güvenliği uzmanı olabilme şartlarını sağlaması halinde aynı zamanda iş güvenliği uzmanı olarak da görev yapabilir. Ancak, 300'den fazla işçi çalıştıran sahalarda ayrıca bir iş güvenliği uzmanı maden mühendisi görevlendirilir.

Ruhsat sahibi, daimi nezaretçinin işe başlama ve işten ayrılma tarihlerini Genel Müdürlüğe bildirir.